

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 225/2024-4

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/21/2018 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Z obsahu ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 3. apríla 2024 vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Uvádza, že v označenom trestnom konaní ide o skutky z rokov 2013 – 2014, trestné stíhanie trvá viac ako desať rokov a tiež že posledné pojednávanie sa uskutočnilo pred dvomi rokmi. Žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu odôvodňuje potrebou kompletizácie ústavnej sťažnosti a nepriaznivými majetkovými pomermi. Súčasne si uplatňuje nárok na odškodné vo výške 50 000 eur ako nemajetkovú ujmu a vo výške 20 000 eur ako majetkovú ujmu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v trestnom konaní pred okresným súdom so zdôraznením nečinnosti súdu v trvaní dvoch rokov a dĺžky trestného stíhania v trvaní viac ako desiatich rokov.

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

5. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020).

6. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom, ústavný súd neočakáva formálne bezchybné podanie a ani nevyžaduje konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohovorov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou. Minimálnou požiadavkou pre posúdenie prípadných prietahov v konaní pred všeobecným súdom je podrobnejšie odôvodnenie ústavnej sťažnosti a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom podania umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia označeného trestného konania pred okresným súdom. Argumentácia, ktorá je vedená výlučne v rovine subjektívnej nespokojnosti s nečinnosťou všeobecného súdu, nepostačuje. Rovnako iba uvedenie doby trvania napadnutého konania číselným vyjadrením tak, ako to uvádza sťažovateľ, samo osebe nemôže byť relevantnou okolnosťou, ktorá by ústavný súd viedla k rozhodnutiu o prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a eventuálne k vysloveniu porušenia základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd musí mať možnosť z obsahu podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti týkajúce sa možnej (ne)existencie prietahov v konaní, aby mohol zvoliť ďalší postup.

7. Podľa názoru ústavného súdu za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (absencia zrozumiteľného petitu a konzistentného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

8. V dôsledku dosiaľ uvedeného a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa a petitu ústavnej sťažnosti,

čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom (bod 1 výroku rozhodnutia).

9. V nadväznosti na záver vyslovený v predchádzajúcom odseku ústavný súd konštatuje, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017). Keďže nebol splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku rozhodnutia).

10. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

11. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto v prípade existencie prieťahov v konaní pred okresným súdom nie je vylúčené, aby sťažovateľ podal opäť ústavnú sťažnosť, ktorá však bude podrobnejšie obsahovať skutočnosti a dôvody, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, spolu so zrozumiteľne formulovaným návrhom – petitom (vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody, príkaz vo veci konať, primerané finančné zadosťučinenie, por. § 133 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2024

Miloš Maďar
predseda senátu